

План међушколског образовно-васпитног пројекта

„ЧИТАЛИЋИ 2024.“

*Пројекат развијања и неговања вештина
Читање и разумевање прочитаног
и
Писмено изражавање*

Увод

**"Књига коју смо прочитали,
а из ње нисмо ништа забележили,
непрочитана је књига."**

А. Албалат

Донедавно смо се суочавали са проблемом деце која све мање читају. Пошто савладају технику читања у 1. и 2. разреду, учитељи и наставници претрпани новим садржајима немају времена да се баве читањем и његовим различитим видовима - читање у себи или „са оловком у руци“, тј. истраживачко, критичко, циљано и др.

Сва истраживања показују да деца све мање читају, на тестовима показују лоше резултате из области разумевања текста и вештине читања, а и реалност потврђује да нам је фонд речи младих све сиромашнији, упућен на жаргонизме и туђице.

Временом се уз нечитање искристалисао још један проблем – прекомерна и неконтролисана употреба дигиталних технологија. Резултати истраживања *Деца Европе на интернету* показују:

- ученици проводе на интернету, у просеку, више од 3 сата дневно, најстарији и до 4 и по сата., док две трећине њих викендом проводи између 4 и 7 сати;
- интернет се, примарно користи за забаву и комуницирање са другим људима;
- више од две трећине деце и младих (74%) има профил на некој друштвеној мрежи или платформи за играње видео- од тога, 41% њих узраста 9-10 година као и 72% њих узраста 11-12 година каже да има профил, иако је минимална старосна граница, прописана од стране друштвених мрежа, обично 13 година.

Родитељи погрешно прихватају дигиталне технологије у било ком виду сматрајући да њихова деца коришћењем мобилних телефона или рачунара и таблета улазе у једна нови будући свет у коме ће дигитлане вештине бити носилац опстанка. Међутим, у већини случајева и сами неспремни за брзину којом се развијају дигиталне технолгијер, а често и недовољно или скоро нимало упућени у фунциониисање оног чиме им се деца баве више сати дневно, имамо децу препуштену саму себи и целом једном паралелном универзу у коме нису само предности, већ и опасности, а након свега – велики утицај на развој можданих функција и интелигенцију.

Према Европском оквиру кључних компетенција, дигитална компетенција има статус једне од осам кључних компетенција у образовању. Дефинисана је као способност критичког и безбедног коришћења технологије на послу, у слободно време и у комуникацији.

Ученици из Србије властите вештине дигиталне писмености процењују као изнадпросечне. А у стварности, резултати су следећи у односу на скалу од 1 до 10 просечне оцене које дају пет група вештина:

- Социјалне (уклонити контакт на друштвеној мрежи, знати шта треба делити шта не, итд.)
Деца у Србији остварују највишу оцену (9,2), а то је најмање захтевно у дигитланом свету, дакле једнако минималној вештини;
- Оперативне (чување слике, подешавање приватности итд.)
Деца у Србији остварују оцену (8,6);
- Вештине коришћења мобилних уређаја (инсталирање апликација, праћење трошкова коришћења апликације итд.)
Деца у Србији остварују оцену (8,0)

Међушколски образовно-васпитни пројекат „Читалићи 2024.“

- Информационе и вештине претраживања информација (одабир кључних речи за претрагу на интернету, проверавање истиности информација нађених на интернету итд.
Деца у Србији остварују оцену (7,7);
- Вештина креирања садржаја у дигиталном формату (креирање музике, видеа, едитовање постојећих садржаја итд.)
Деца у Србији показују најнижу просечну оцена ту где би требало да има највишу (6,7).

Исто истраживање упућује на изразити пораст насиља на интернету - сваки трећи ученик током последњих годину дана, доживео је неко узнемирујуће искуство на интернету. Број деце која су често доживљавала узнемирујућа искуства највећи је у узрасној групи 13-14 година.

У таквим ситуацијама, скоро четвртина ученика није разговарала ни са ким о свом проблему, игнорисала је проблем мислећи да ће нестати сам од себе, или је пак затворила прозор или апликацију, а скоро трећина блокирала је особу која је узнемирава. Највећи број ученика који је разговарао о узнемирујућем искуству разговарао је са пријатељем или пријатељицом сличне старосне доби (45%), а 31% деце кажу да су разговарала са родитељем или старатељем. Веома мали проценат (3%) разговарао је са учитељима или наставницима.

Дигитално вршњачко насиље доживело је 16% ученика, док је 15% доживело насиље у интеракцији уживо. Ученици знатно чешће признају да су били жртве, него да су сами вршили дигитално насиље.

Кад се говори о родитељском посредовању и помоћи у савладавању дигиталних технологија - што су деца млађа, то одрасли, очекивано, више посредују у њиховом коришћењу дигиталне технологије и интернета. Када посредују, то је првенствено усмерено на заштиту безбедности и превенцију негативног понашања, а много мање на смислену употребу дигиталне технологије.

44% ученика родитељи често објашњавају како да безбедно користе интернет

41% родитељи помажу када им нешто засмета на интернету

35% родитељи разговарају о томе шта раде на интернету.

29% каже да их родитељи често охрабрују да истражују и уче на интернету,

Чак и у млађој узрасној групи (9-12) више од половине испитаних ученика помаже често родитељима када нешто не умеју да ураде на интернету, док у старијој узрасној групи (13-17) то чини три четвртине испитаних ученика.

Препорука за одрасле јесте да њихов главни фокус не буде на количини времена коју дете проводи испред екрана, већ на квалитету тог времена, односно садржају активности И контексту употребе. Ученике треба подржати, од најранијег узраста, најпре у породичном контексту, а потом у школском, да интернет не користе искључиво за забаву, већ и за низ других смислених и корисних активности (стицање различитих вештина, проналажење корисних информација, школске задатке, итд.).

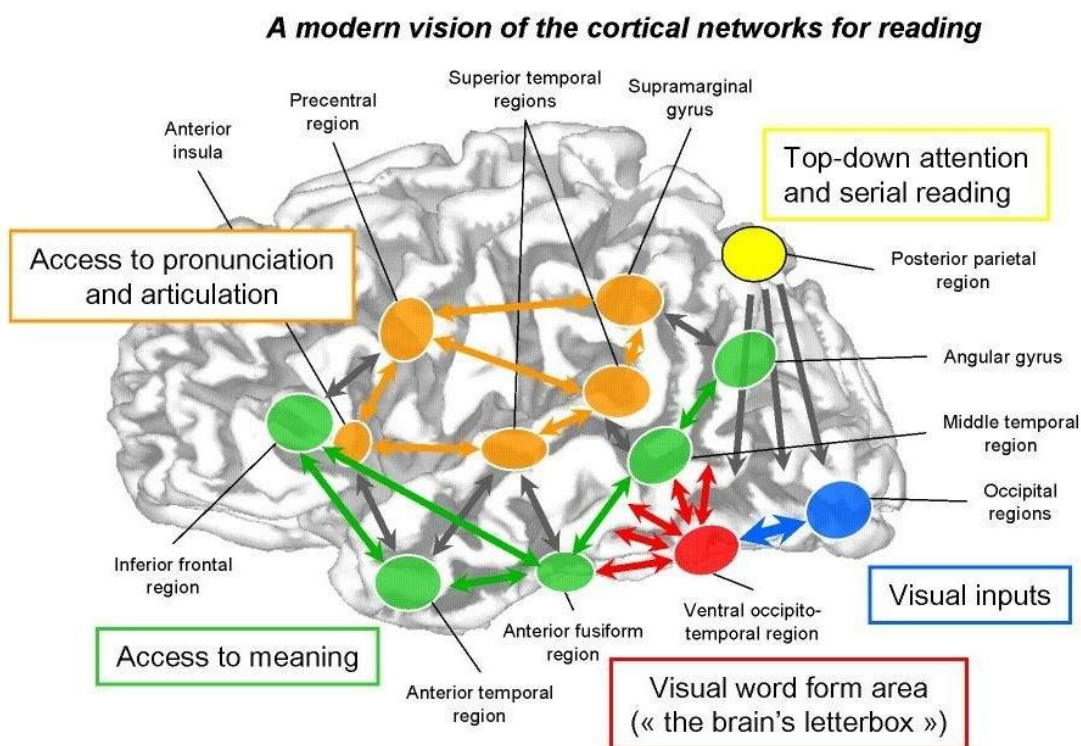
Неопходно је радити на јачању компетенција ученика за:

- заштиту на друштвеним мрежама
- проналажење, селекцију и процењивање информација на интернету, као и генерално, развој вештина критичког мишљења
- креирање садржаја у дигиталном формату, што је један од кључних аспеката дигиталне писмености
- разумевање о томе шта су штетни садржаји, које су негативне последице излагања оваквој врсти садржаја и како да реагују када се са њима сретну путем дигиталних медија, коме и на који начин могу да пријаве било коју врсту штетног садржаја на интернету.

Књиге и дигитлане технологије¹

„Читање, један од најважнијих еволутивних скокова које смо направили после говора, често се узима здраво за готово. Читање је вештина коју махом сви савладају у детињству. Рекли бисте ништа посебно, нити захтевно. Овоме значајно доприноси чињеница да је српско писмо фонетско (једно слово – један глас). Стога ми читамо управо онако како је написано, и срећом, никако другачије.

Знамо ли шта се дешава у нашем мозгу када читамо? Магија! Модерна наука то зове хемија, али је процес једнако фасцинантан да га можемо сматрати и магичним. Од момента када угледамо криве линије на папиру до момента када се оне трансформишу у речи, појмове и целе приче, прођу десети делови секунде. За то време, активирају се многи центри у мозгу који у савреном синхронизованом складу претворе слова у информације, које потом добију контекст, а додатно стимулишу машту, аналитичко размишљање, закључивање и учење.

Просечна одрасла особа прочита око 300 речи у минути. У просеку око два сата дневно трошимо на праћење свакодневних дешавања (вести, писмену комуникацију). Уз мало математике долазимо до око 36 хиљада речи које прочитамо сваког дана. Код деце основношколског узраста читање је спорије али једнако кумулативно. Деца прочитају између 7 и 15 хиљада речи дневно, у просеку.

¹ Преузето са <http://crown.edu.rs/znacaj-citanja-u-digitalnoj-eri/>, Јелена Умићевић Богуновић

Препознавање симбола и знакова, њихово удруживање у смислене појмове и речи можда се подразумева као вештина коју људи лако уче, али управљање овом вештином како бисмо испратили радњу кроз различите стилове наратије тражи вежбу. Данас, чини се, више него раније.

На жалост, значајни докази сугеришу да људи читају не само мање већ и са мањим интензитетом. Често чујемо и од високо образованих одраслих људи како читању мање него пре. Многе студије и истраживања повезују пад читалачких навика са повећаном употребом дигиталних медија и различитих уређаја.

Зашто је читање добре, старе, папирне књиге не само боље, него и значајније за нас?

Млади читаоци суочавају се са јединственим изазовима када је у питању задржавање пажње на књизи. Данашње генерације дигиталних ђака плутају у мору информација које су врло лако доступне и удаљене само на клик, два мишем. Број ствари које могу да им скрену пажњу и отежају концентрисање на оно што читају чини се бескрајан.

Зашто су управљање пажњом и читање као моторичко-интелектуална активност веома важни?

Читање је дуготрајна активност која углавном захтева удобно, мирно окружење и усмерену пажњу. Дакле, треба нам књига, неки згодан кутак за читање, за почетак у потпуности изолован од спољашње буке и опште интересовање за причу која се одвија у књизи. Како почети?

Једна од техника, према Стиву Менхајмеру, професору Медијске уметности и науке са Индијана универзитета, јесте фокусирање на књигу као објекат. Он каже да штампана верзија књиге захтева далеко више фине моторике потребне за манипулисање страницама, што ојачава когнитивне процесе, тј. укључује више интелектуалних процеса у сам акт читања, чиме више центара у мозгу активно учествује у процесу. Додатно, осећај постепеног задебљања прочитаног дела књиге са леве стране и све тањи део књиге са десне додатно помаже праћење радње, веже нас за причу и појачава концентрацију.

Поред тога, ако је радња интересантна а наративни стил добар, књига ће нас интелектуално ангажовати и пробудити нам машту. То ће нам помоћи да потпуно уронимо у причу, искључимо се из стварности и на неко време одлутамо у неки други свет.

Додатна ствар коју електронска књига не може да обезбеди јесте стварање окружења које подстиче целоживотно учење – полице пуне књига, а то је оно што многи стручњаци сматрају изузетно значајним. Књиге које могу да се дотакну, узму у руке, помиришу и прелистају утичу на степен образовања коју одређена особа има могућност да оствари током живота. Кућа која у просеку има око 500 књига однеговаће појединца који ће уложити 3.2 године више у образовање, у поређењу са особом која је одрасла у кући без књига.

“Не постоје деца која мрзе читање. Постоје само деца која воле читање и она која читају погрешне књиге.” Џејмс Патерсон

Не постајемо читачи рађањем, већ постепеним, вредним и упорним тренингом, уз одабир квалитетних наслова, при чему су родитељи најважнији модели и најватренији навијачи. Овај процес можемо упоредити са учењем вожње бицикла. Магичан моменат наступа када дете почне да вози бицикли без помоћних точкова, родитељ пусти бицикли, а дете настави само даље.

Тајна освајања језичке културе – усмене и писмене, лежи у читању. Враћањем књиге у дечје руке, обогатићемо њихов речнички фонд, а тиме и могућности изражавања.

Овим пројектом желимо да научимо ученике основне школе како се води дневник прочитаних књига, као и да ученицима средњих школа укажемо на значај вођења читалачког дневника. Само књига из које је нешто записано, заиста је и прочитана књига. А с обзиром на развој савремених технологија, књига је и електронски запис и блог, и сајт, и вебциклопедија ...

Мотивација

Резултати PIRLS 2016 - Међународно истраживање о ученичким достигнућима у подручју читања и пројекта (PIRLS 2016 Assessment Framework, 2nd Edition (<https://timssandpirls.bc.edu/pirls2016/framework.html>) и научни рад „Свакодневница младих у Србији: снимак буџета времена-Читалачке навике средњошколаца у Србији“ (<http://www.doiserbia.nb.rs/img/doi/0579-6431/2011/0579-64311102266K.pdf>) указују да је велика невољност читања код већине школске деце, да је забрињавајуће мало број пасионираних читалаца, да је велики утицај родитеља за формирање читалачких вештина, да школе широм света наглашавају значај читања и предузимају активности за подстицање читања, као и да је у Србији преко потребно развијати читалачке навике кроз наставу и учење и подстицање ученике на коришћење књига и савр. медија у сазнајне сврхе.

Незванична истраживања показују да ученицилако прекидају учење, радо га одгађају за касније, једва чекају да заврше, а често само механички понављају мислећи на нешто друго. Издвајање битног карактеристика је 10% ученика, мали број сагледава целину, упорно понавља иако не разуме – механичко памћење; на часовима ретко постављају питања да им се додатно појасни оно што не разумеју, а ако баш имају недоумице, радије питају вршњаке што је донекле разумљиво за узраст, али поражавајуће за поверење у наставника. Укључивањем у акције које промовишу читање, постигнут је напредак - исподпросечни резултати на завршном тесту у односу на републички просек након 3 године промовисања читалачких акција и књиге, приближили се просеку, значај школске библиотеке увелико истакнут и велики број ученика посећује библиотеку и активније чита.

Мисија

Учимо децу да уче – стицање функционалног знања

Суочавамо се са чињеницом да је све мање ученика који не „бубају“, већ из лекција издвајају кључне речи и уче оно битно из сваке лекције. Деца не знају да уче, а наставницима и учитељима је потребан сваки вид подршке на изградњи логичког размишљања и у вежбању разликовања битног од небитног, тј. помоћ при учењу деце да уче.

„Приликом процене постигнућа ученика у оквиру међународних програма, као што је ПИСА (Programme for International Assessment), од ученика се не тражи да репродукују садржаје различитих наставних програма, већ да их примене у релеватним ваншколским ситуацијама. Бити функционално писмен значи протумачити контекст у оквиру којег је неки податак дат, схватити и довести ствари у одређену везу, користити научено знање у различитим ситуацијама.

Док је у прошлости било довољно поседовати елементарну или примарну језичку писменост тј. познавање читања и писања као основних вештина, данас се очекује постизање секундарне или функционалне писмености (разумевање писаних упутстава у свакодневној комуникацији нпр. код употребе појединих производа, испуњавања уговора или формулара, сналажења у трговини, јавним установама) као и терцијалне која се односи на рачунарску, интернетску, СМС писменост.

У оквиру формалног образовања главну улогу у подстицању развијања функционалног знања има наставник. Неке од активности којима се то постиже су:

- усмеравање ученика на разумевање значења речи и изградњу мреже појмова;

- повезивање са претходним знањем на смислен начин;
- обезбеђивање да услови учења буду што сличнији условима у којима треба применити оно што је научено;
- обезбеђивање јасноће у излагању и представљање структуре садржаја који треба савладати;
- повезивање градива са искуствима које ученик већ поседује;
- обезбеђивање хоризонталног учења тако што се ученик ставља у улогу онога који подучава;
- континуирано давање повратне информације ученику о његовом постигнућу и сугестије шта треба урадити да би се оно унапредило;
- награђивање сваког одговара који указује да ученик разуме градиво и његову примену.“

Преузето са сајта Креативне школе <http://www.kreativnaskola.rs/>, 8.6.2015. 13:50

Битно у обиљу небитног – критичко мишљење

У мору информација којима смо свакодневно изложени, потребно је направити приоритете и препознати важне и релевантне чињенице. Често нам се деси да трагајући за једном информацијом, дођемо до мноштва података у којим се често изгубимо. Деци је још теже. Израдом дневника и задатака које смо предвидели, покушавамо овим пројектном да започињемо лечење уоченог проблема.

„Једна од основних одлика савременог друштва је хиперпродукција информација, и зато образовање, с правом, у први план не ставља више стицање знања, већ развој различитих интелектуалних вештина и стратегија учења, као и примену наученог. Из тог разлога, вештине критичког мишљења препознају се као неизоставне „интелектуалне алатке“ за постизање бољег успеха у школовању и касније на професионалном плану. Дилема: знање или вештине, данас се више не поставља, јер између усвајања знања и развоја способности и вештина, постоји међузависност и ти образовни циљеви се суштински прожимају.

Критичко мишљење се тешко дефинише једном реченицом. Најчешће се наводе његове главне карактеристике и описује шта оно јесте, односно шта није. Популарно речено, развијање критичког мишљења може се назвати „како да боље користимо своју памет“. Подстицањем критичког мишљења, код ученика померамо фокус са стицања знања усвајањем обиља чињеница, на освешћивање когнитивних процеса током учења, што значи овладавање различитим когнитивним вештинама, усвајање стратегије мишљења, вредновање сопствених и туђих мисли, осећање задовољства при решавању проблема и примени знања.

Критичко мишљење се најбоље подстиче у ситуацији када се пред ученике поставља захтев да решавају проблем, доносе различите одлуке, да вреднују те одлуке, процењују њихову адекватност у односу на контекст, да процењују њихову далекосежност, употребљивост, последице. Тиме ученици боље разумеју оно што уче, јер се новим информацијама одређује контекст, не остају изоловане. Информације се повезују с постојећим знањима, утврђује се њихов међусобни однос, преиспитује њихова применљивост и сврха у свакодневном животу.“

Преузето са сајта Креативне школе <http://www.kreativnaskola.rs/>, 8.6.2015. 13:50

Пројектна настава – интердисциплинарност и тимски рад

Нудимо могућност да постављањем проблема из народне књижевности мотивишемо групу ученика, одељење, разред или школу да користећи научено, истражује и долази до нових идеја у корелацији више предмета.

„Интердисциплинарни приступ настави подразумева повезивање садржаја различитих дисциплина (предмета) у логичке целине организоване око једног проблема или теме у оквиру које су знања различитих дисциплина у функцији вишестраног расветљавања проблема или теме која се истражује.

Интердисциплинарна настава је увек и тематска јер повезује и организује у тематске целине садржаје, који су слични или заједнички у различитим дисциплинама.

У тематској настави:

- садржаји се повезују у смисаоне целине;
- тимски рад и истраживање је главна метода рада;
- користе се различити медији (вербални, визуелни,...);
- истраживачки тимови се баве проучавањем различитих области једне веће интердисциплинарне целине;
- комуницирају људи из сродних дисциплина и планирају одређене садржаје, тако да рад у групи, обезбеђује различите погледе на исти проблем;
- тематску целину треба да сачињавају они садржаји градива различитих дисциплина који логички највише и најбоље иду заједно и најбоље доприносе разумевању целине;
- усаглашавају се садржаји појединих предмета и потребно време за обраду.

Преузето са сајта Креативне школе <http://www.kreativnaskola.rs/>,

8.6.2015. 13:50

Обнављање фондова школских библиотека

Већина школских библиотека у Србији не може се похвалити добром опремљеношћу не само књигама, већ ни материјално техничким условима. Школски библиотекари су једини сведоци да деца воле да читају, али не оне старе и прашњаве лектире којима су школске библиотеке испуњене. Сарадњом са издавачким кућама и другим добротворима желимо да обновимо фондове школских библиотека и омогућимо деци да читају савремене популарне књиге, како би прешли и на класике српске и светске књижевности.

Сарадња са српским школама у дијаспори

Савремене комуникације и интернет мрежа претвориле су свет у једно велико село, па наши људи широм света много лакше могу да остану у контакту са матицом. На срећу, школа српског језика у дијаспори има, али да би се грејали на ватри домаћег огњишта, увек им је потребна пријатељска рука. Овим пројектном желимо да остваримо сарадњу и са учитељима и наставницима српског језика широм света, да се српска реч и ћирилица чују и негују свуда где Срби живе.

Сарадња пријатељских/побратимских школа

Много школа има потписан споразум о сарадњи, неку врсту побратимског уговора, а неговање добрих пријатељских односа омогућава не само ученицима, већ и наставницима размену знања и искустава. Идеја је да пријатељске школе кроз размену искустава, анализу сличних или истих књига, или упознавање најмање једног аутора књижевности којима припадају ученици двеју школа (ако се ради о пријатељству српских школа са школама ван Србије једни раде књигу другог народа и обрнуто), боље упознају једни друге и размењују наставну праксу и искуства. Производ заједничког рада требало би да буде представљен као заједничка драматизација или размена драматизованих делова обрађених књига, као презентација пројектних активности и сл. (годишњи сусрет побратима).

Визија

Циљеви:

- Развијање љубави према књизи и неговање предчитачких и читалачких навика од најранијег узраста, а затим даље стицање, развијање и неговање вештина *Читање и разумевање прочитаног* и *Писмено изражавање*;
- неговање љубави према књигама и књижевном стваралаштву;
- оспособљавање ученика да користе информације у свим облицима и на свим медијима у циљу неговања критичког и креативног мишљења;
- неговање права на сопствено мишљење и слободу изражавања;
- развијање навике читања и коришћења библиотечких услуга у циљу овладавања вештином целоживотног учења уз истицање значаја школске библиотеке у васпитно-образовном процесу и животу школе, као и општинске библиотеке у животу заједнице;
- развијање позитивних људских вредности и способности самовредновања;
- развијање личног и националног идентитета, развијање свести и осећања припадности Републици Србији, поштовање и неговање српског језика и матерњег језика, традиције и културе српског народа и националних мањина, развијање интеркултуралности, поштовање и очување националне и светске културне баштине;
- развијање тимског рада, истраживачког духа и сарадње међу ученицима и наставницима, као и неговање сарадњиства међу свим актерима културног живота уже и шире заједнице – школе, библиотеке, издавачке куће, удружења...;
- рад на видљивости неговањем позитивног односа према свим учесницима пројекта (јавно награђивање, похваљивање, захваљивање).

Исходи:

- дете у предшколском периоду радо слуша читање, учествује у радионицама које се баве сликовницама и књигама и сл;
- ученици течно читају књижевна дела, разумеју текст који читају у себи, постижу брзину у писању текста и хватању бележака писаним словима ћирилице;
- ученик уме да тражи, процени, преради и користи информације доступне путем различитих медија (књиге, новине, интернет, друштвене мреже...);
- ученик уме да изрази ставове на демократичан начин а у складу са личним, друштвеним, образовним и др. релевантним циљевима);
- ученик обогаћује сопствени унутрашњи живот и способан је да процени своје и туђе поступке;
- ученик развија осећање припадности сопственој породици, нацији и култури уз поштовање традиције, идентитета и културе других заједница;
- ученик/ ментор је способан да ефикасно и конструктивно ради као члан тима, групе, организације и заједнице;
- ученик/ментор повећали дигиталне, друштвене и грађанске компетенције.

Методe

Вођење читалачког дневника

- ✓ ученици стичу навику вођења читалачког дневника и разумеју потребу за читањем „с оловком у руци” (трагање за информацијама, студиозност, посвећеност, усресређеност);
- ✓ ученици стичу навику читања и развијају љубав према књигама (неговање грађанских вредности, квалитетно коришћење слободног времена, богаћење диховног живота појединца – емпатија, солидарност, мештовитост, креативност, критичност...);

Тестирање разумевања прочитаног

- ✓ ученици повећавају вештину уочавања кључних речи у тексту и разликовање битно од небитног(развијање критичког читања и мишљења у функцији учења);
- ✓ ученици повећавају способност закључивања, аргументације, концизног исказивања суштине;

Израда дигиталних материјала

- ✓ сарадничко неговање напредне/недовољне информатичке писмености ученика/ментораистраживањем и промовисањемрезултата истраживања путем савремених медија (блог, сајт, друштвене мреже...);
- ✓ исказивање сопственог мишљења уз безбедно коришћење интернета и поштовање ауторских права(трејлер, текстови - апликација)

Пројектна настава

- ✓ организовањем тематског дана омогућава се међупредметна сарадња и хоризонтално и вертикално повезивањ у циљу утврђивања, продубљивања и обогаћивања стечених знања и вештина;
- ✓ тематско истраживање у циљу упознавања културне баштине сопственог завичаја;
- ✓ повећано коришћење библиотечког фонда школске библиотеке;
- ✓ интензивнија сарадња наставника и школског библиотекара, као и библиотекара школске и народне библиотеке;
- ✓ промовисана школска библиотека као покретач многих активности школског живота;
- ✓ остварена сарадња са школама српског језика у дијаспори
- ✓ укључени представници свих циклуса у образ. систему Србије (предшколци, основци, средњошколци, студенти).

Тема школске 2022/2023.

породица
породица

Пројектне активности

Септембар - планирање

Прилагођавање општег пројектног плана условима установе, представљање пројекта у установи (НВ, ОВ или стручна већа), пријављивање сарадника, припремање материјала за ученике, пријављивање установе Организатору;

Октобар – Почетница: 1. октобар - Међународни дан старијих особа

- ✓ Посета Старачког дома/ баке и деке/ старијих комшија/ школских пензионера
- ✓ Приредба за кориснике Старачког дома
- ✓ Напиши писмо баки и деки
- ✓ Питај комшије да ли им треба помоћ у набавци
- ✓ Позовите школске пензионере у посету (могућа замена улога са савременим наставницима)
- ✓ Креативна радионица: Учимо од својих бака!
- ✓ Мајсторска радионица: Деда, ниси сам!

Новембар - Вукова недеља

- ✓ **Обележавамо Вукову недељу (око Митровдана);**
 - Упознајмо Вукову породицу;
 - Како је изгледао породични живот у Вуково време?
 - Које је вредности породица поштовала у Вуково време?
 - Како је изгледала српска породица у Вуково доба?
 - Обичаји у породици, неписана правила?
 - Сачини мали приручник породичних односа, чланова породице, обичаја породице у Вуково доба...
- ✓ **Посета Завичајној библиотеци/Завичајном музеју**
 - Упознајмо значајне породице из прошлости нашег места
 - Породични албуми
 - Породична стабла, родослови
 - Породични хоби наших предака (салвете, сличице, часописи, плоче)
 - Шта се читало у прошлости
 - Музика коју су слушали наши родитељи
 - Филмови којес у гледлаи наше баке и деке...

Децембар – Изазов: 10 породичних ствари које ћу урадити у 2024.

- ✓ **Креирај списак за изазов!**

Нпр.

1. Написаћу честитку баки и деки налив пером
2. Написаћу разгледницу с екскурзије родитељима
3. Одслушаћу теткин/течин списак омиљених десет песама из „њихових" времена
4. Одгледаћу три дечје емисије по предлогу ујне и ујке

5. Написаћу 10 ствари које ме нервирају код укућана
6. Обрадоваћу сестру/брата
7. Приредићу романтично изненађење родитељима
8. Дружићу се са баком/деком - хоби време
9. Организоваћу незабораван породични догађај
10. Организоваћу породично пантомима вече с темом књиге вашег и мог детињства
 - ✓ **Обележимо Детињце – 17.12.**
 - ✓ **Обележимо Материце – 24.12.**
 - ✓ **Обележимо Оце – 31.12.**
 - ✓ **Оствари све изазове које је могуће са своје листе на Дан породице, 1.1.2024.**

Јануар – започни рад на свом Великом/малом породичном читалачком дневнику

Наш велики/ мали читалачки породични дневник

1. Упознајте моју породицу (чланови кроз родослов и опис, особине, породична анегдота, породична реликвија, песма, обред, обичај, свечаност, навика...)
2. Наша породична библиотека (број књига, заступљеност врста/аутора, ко је све право)
3. Књиге по препоруци моје породице - ко препоручује, зашто, ја читам, мој утисак - бака, дека/ родитељи/ сестре, браћа/ комшије/ пријатељи, познаници/ поклоњене/ наставници, учитељи, библиотекари...

....обавезни задатак – С а лица места – из Музеја/ Библиотеке

Фебруар – ради и даље на свом Дневнику

- ✓ **Обележавамо Дан матерњег језика, 21. фебруар**

Рок за објављивање Конкурса	После објављивања Календара там. и смотри МП	јануар, 2024.
Школски ниво Кликераша	Школски тим	фебруар 2024.
Општински ниво Кликераша	Општински тим/ Ауторски тим	14. март 2024.
Рок за слање радова на Конкурс	Школски тим/тим установе	15. април 2024.
Конференција Читалића	Ауторски тим	24. и 25. мај 2024.
Републички ниво Смотре - тестирање	Ауторски тим	24. мај 2024.
Државна смотра са међунар. учешћем	Ауторски тим	25. мај 2024.

У Алексинцу,
20. септембра

Соња Ђорђевић,
председник УГ „Читалићи

